

Valóban hasznos a paksi bővítés?

Mv: A témával kapcsolatban vendégem a stúdióban Járosi Márton, az Energiapolitika 2000 Társulat elnöke, jó estét kívánok!

Járosi Márton, elnök, Energiapolitika 2000 Társulat: Jó estét kívánok!

Mv: Nos, hát ugyan ez csak egy részlet volt ebből a hosszabb hangvételű, vagy hosszabb terjedelmű beszédből, ami egy MTA-s rendezvényen volt. Mi a véleménye? Hogyan reagálna erre az elhangzott pár mondatra?

Járosi Márton: Hát, először is, a kedves nézők látták ezt a bejátszást, és akkor azt hihetnék, hogy valamiféle kampányrendezvényen vagyunk. Mert ugye miről volt szó? Arról volt szó, hogy nem szakmai érvek alapján, hanem hát politikai érvek alapján támadták a kormányt a **paksi** bővítés ürügyén, a volt államelnök úr. Pedig ez a konferencia, amire én meghívást kaptam, az Akadémiának a rendezvénye volt. Az itt bejátszott hozzászólás, vagy fölszólalás előtt Pálincás úr, az akadémia elnöke nyomatékosan fölhívta a figyelmet arra, hogy itt egy szakmai-tudományos konferencián vagyunk; és így ilyen érveket ütköztessünk, és akkor utána a jelenlévőknek a megdöbbenésére megjelent a volt államelnök úr, és elmondta azt a beszédet, amit egyébként hát az interneten, akiket érdekel, részleteiben hallgathatnak. A konferencia ennek megfelelően egy kicsit felemásra sikerült. A sajtó mindenesetre ezeket az elemeket próbálta fölnagyítani. Pedig nagyon lényegbe vágó szakmai előadások is elhangzottak, és javasolom is, hogy a kevés időt inkább arra használjuk, hogy térjünk rá azokra a főbb szakmai kérdésekre, amit egy rövid idő alatt mégis megkísérlek továbbadni a kedves nézőknek.

Mv: Egyetlen gondolatot engedjen még meg. A tudományos körök egyébként támogatják a **paksi** bővítést?

Járosi Márton: Hát, természetesen. Aki ért hozzá, az pontosan tudja, hogy az adott körülmények között ennél jobb megoldás nincsen.

Mv: Tehát, megéri ez a befektetés? Függetlenül attól ugye, hogy nagyobb volumenű hitelfelvétel is kapcsolódik ehhez, és hát sokan azt mondják, hogy ez gazdasági szempontból mégsem előnyös.

Járosi Márton: Na, akkor nagyon röviden. Első tétel. Kell építeni erőművet, mert a 9000 megawattos hazai rendszerből 15 éven belül mintegy 4000 megawattot, a tervezett bővítés végéig meg 6300 megawattot selejtezni kell. Tehát **erőmű** kell, na most milyen erőművet lehet építeni? Hát ugye itt van az **atomerőmű**, erről még egy pár szót szólnunk, a másik lehetőség hazai lignit, amit én a magam részéről és a társulatunk is nagyon fontosnak tart. És természetesen valamilyen mértékben, mint azt a nemzeti energiastratégiai is tartalmazza, amit 2011-ben fogadtak el, helye van bizonyos megújulóknak is. Na, most, miért **atomerőmű**? Hát azért **atomerőmű**, mert az **atomerőmű** mindazt a három fontos feltételt kielégíti, amit az erőműépítéssel kapcsolatban szoktunk emlegetni. Egyszer: üzembiztonság. Az üzemanyagnak a többirányú beszerezhetősége, tárolhatósága. Most is két éves készlet mindig ott van Pakson, tehát ez az ellátásbiztonságot javítja. Környezetvédelem. Bár az én meggyőződéseim szerint ez a dekarbonizáció, ez egy globalizációs manipuláció, de mivel...

Mv: Ez egy kicsit furcsán hangzott.

Járosi Márton: Hát, furcsán, egy kicsit alliterál is, de nincs idő most ezt kifejteni, de aki a társulatomnak az állásfoglalását olvassa, ott látja azt, hogy ez nagyon részletesen ki van fejtve. Na de mindegy. Mivel ez az egész európai uniós energiapolitikának egy sarkalatos követelménye, hogy a CO₂-kibocsátást csökkentsük, hát ebből a szempontból is a **Paks** az kiváló. És ami a gazdaságosságát illeti, az pedig az **erőmű** bővítés egész élettartamára, hatvan évre vetített költség,

egységköltség szempontjából a lehető legkedvezőbb. Itt két nagy probléma van. Az egyik az, hogy kell építeni erőművet, de nincsen pénzünk. Tehát akkor föl kell venni valamilyen kölcsönt. Most milyen lehetőség van? Ugye a szokásos az, hogy valamiféle kereskedelmi hitelt. Most ennek a kilátásai ugye gyakorlatilag nagyon rosszak, mert például, hogyha mi is annyiért kapnánk hitelt a piacon, mint az Egyesült Államok harminc évre, és ehhez a hazai kockázati felárat hozzátennék, akkor úgy nagyjából hat százalék körüli kamat jönne ki. Ez a kölcsön pedig, amit az oroszok adnak nekünk 30 esztendőre, 30 esztendőre (!), tíz év múlva kell elkezdni a törlesztést, aztán 21 évig kell törleszteni, és indul a kamat 3,95-ről és 4,95-re megy föl, tehát biztosan 5% alatt van, hát ez egy nagyon kedvező dolog.

Mv: Elnök úr, alig kettő percünk maradt még hátra. Egyetlen egy dolgot engedjen még meg. Pakssal szemben gyakran mondják a megújuló energiákat, a szélerőművek építését. Mennyire reális ez, hogy lehet-e pótolni azt a kiesést, ami mondjuk a **paksi** bővítés meg nem valósításával keletkezne? Tehát ezt hogyan lehet pótolni? Lehet pótolni?

Járosi Márton: Nem, nem lehet. Akik emellett érvelnek, azok csacsiságokat mondanak. Ha valaki rászánja az időt, és az akadémia honlapján megnézi az előadásoknak a prezentációit, akkor ott rajta van ez, talán egyetlen számot mondanék. Hogyha ezt a **paksi** teljesítményt valaki ki akarná váltani mondjuk 70%-ban szél és 30%-ban szolár energiával, akkor ez ezzel a tízmilliárdos befektetéssel szemben kereken kétszeresébe, mintegy húszmilliárdba kerülne, és akkor, mivel ezeknek a kihasználása nagyon rossz, az **energia** költség az a csillagos egekbe menne föl.

Mv: Hát, remélem, hogy egy későbbi alkalommal folytathatjuk majd...

Járosi Márton: Hát, az jó lenne.

Mv: A beszélgetést részletesebben. Köszönöm szépen, hogy itt volt a stúdióban!

Járosi Márton: Én is köszönöm a lehetőséget!